

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 24Co/11/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8117224721
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eliška Wagshalová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:8117224721.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Elišky Wagshalovej a členiek senátu JUDr. Antónie Kandravej a JUDr. Ingrid Kalinákovej, v právnej veci žalobkyne Z. Z., J. XX.XX.XXXX, G. S. Š. XXX, XXX XX K., právne zastúpená JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom, so sídlom Sov. Hrdinov 163/66, 089 01 Svidník proti žalovanému POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava 811 09, IČO: 35 807 598, právne zastúpený JUDr. Katarínou Hegedúšovou, advokátkou, so sídlom Majerníkova 3/A, 841 05 Bratislava, o zaplatenie 3.374,96 Eur a o určenie neprijateľnej zmluvnej podmienky, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prešov č. k. 16Csp 315/2017-169 zo dňa 28.02.2019, takto

rozhodol:

- I. P o t v r d z u j e rozsudok vo výroku III.
- II. M e n í rozsudok vo výroku II. tak, že žalovaný je p o v i n ť vydať žalobcovi bezdôvodné obohatenie vo výške 1.719,05 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne z tejto sumy, odo dňa 19.1.2018 do zaplatenia, v lehote do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.
- III. V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a .
- IV. M e n í rozsudok vo výroku IV. tak, že žiadna zo sporových strán n e m á nárok na náhradu trov konania.
- V. Žiadna zo sporových strán n e m á nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

I. Predmet konania

1. Žalobca sa podanou žalobou domáhal vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 3.374,96 eur a určenia neprijateľnej zmluvnej podmienky v zmluve o úvere č. XXXXXXXX zo dňa 11.11.2005.

II. Obsah napadnutého rozhodnutia

2. Okresný súd Prešov ako súd prvej inštancie (ďalej aj ako „súd“) napadnutým rozsudkom rozhodol, cit.: „I. Súd zastavuje konanie v časti týkajúcej sa sumy 114,14 Eur s príslušenstvom.

II. Žalovaný je povinný vydať žalobcovi bezdôvodné obohatenie vo výške 3.260,82 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne z tejto sumy od 19.1.2018 do zaplatenia, všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

III. Súd určuje, že zmluvná podmienka uvedená v Zmluve o úvere č. 8460186, z 11.11.2005, uzavretej medzi žalobcom a žalovaným, uvedená vo Všeobecných podmienkach poskytnutia úveru v znení: „Dlžník uznáva dlžnú sumu vrátane poplatku v celej výške na základe tejto zmluvy ako svoj dlh voči veriteľovi, čo do dôvodu aj výšky tak, ako je uvedené v tejto zmluve. Tretina poplatku predstavujúca dohodnutý úrok a zvyšné dve tretiny zahŕňajú náklady na vypracovanie a uzatvorenie Zmluvy o úvere, spolu so všetkou administratívou s tým spojenou.“ je neprijateľná.

IV. Žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.“

3. Rozhodnutie právne zdôvodnil ust. § 52 ods. 1 až 4, § 53 ods. 1, 2, 3, 4 písm. t), ods. 5, § 107 ods. 1, 2, § 451 ods. 1, 2, § 456, § 517 ods. 1, 2, § 879p Občianskeho zákonníka, § 2 písm. a, b), § 3 ods. 1, 2, § 4 ods. 1, 2 písm. a, e, g), § 4 ods. 5 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, § 40 ods. 1 zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní, § 3 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z..

4. Na pojednávaní konanom dňa 19.04.2018 právna zástupkyňa žalobcu uviedla, že zotrúva na podanej žalobe v zmysle jej čiastočného späťvzatia, čo sa týka sumy 114,14 Eur a teda uplatňuje si bezdôvodné obohatenie vo výške 3.260,82 Eur.

5. Vykonaným dokazovaním súd zistil, že medzi žalovaným ako veriteľom a žalobcom ako dlžníkom bola dňa 11.11.2005 pod č. 8460186 uzatvorená zmluva o úvere, na základe ktorej sa žalovaný ako veriteľ zaviazal poskytnúť žalobcovi úver v sume 1.327,76 Eur (40.000 Sk), pričom dlžník sa zaviazal zaplatiť veriteľovi sumu 2.589,13 Eur, t. j. istinu zvýšenú o poplatok 1.261,37 Eur. V zmluve je uvedené, že suma 2.589,13 eur (78.000 Sk) bude zaplatená v 12 splátkach po 215,76 eur (6.500 Sk).

6. Podľa právneho názoru súdu prvej inštancie je nepochybné, že úverová zmluva uzavretá medzi stranami sporu je spotrebiteľskou zmluvou s poukazom na § 52 a násl. Občianskeho zákonníka. Žalobca nepochybne neuzatváral úverovú zmluvu ako podnikateľ, ale ako fyzická osoba a ani pri jej plnení nekonal v rámci obchodnej či inej podnikateľskej činnosti.

7. V tomto spore pri úvere 1.327,76 Eur činil poplatok 1.261,37 Eur. Poplatok, ktorý má pokryť náklady na vypracovanie a uzatvorenie zmluvy o úvere však nemôže byť ovplyvnený výškou úveru a to vedie k záveru o tom, že žalovaný týmto pomerne sofistikovaným spôsobom sa snažil opticky vyvolať dojem nižšej úrokovej sadzby, aj keď v skutočnosti administratívny poplatok, odvíjajúci sa od výšky úveru, vo svojej podstate predstavuje úrok takmer 95% z úveru. Splatnosť úveru pritom bola dohodnutá na jeden rok, to znamená, že v skutočnosti úroková sadzba by predstavovala takmer 100 % p. a., čo by násobne prevýšilo priemernú úrokovú sadzbu obdobných úverov v bankách. Išlo by nepochybne o úrok v rozpore s dobrými mravmi, čo by spôsobovalo neplatnosť zo zákona s poukazom na § 39 a § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Zrejme to bolo motívom pre žalovaného vyhnúť sa takémuto posúdeniu cez stanovenie administratívneho poplatku.

8. Spotrebiteľ by mal platiť administratívny poplatok za dodané skutočné plnenie, musí byť preto predmet administratívneho poplatku určitý a musí byť v primeranej výške. Ak tieto atribúty nie sú splnené, spôsobuje to značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Ide o neprijateľnú zmluvnú podmienku. Nejedná sa totiž o prípad vylúčenia súdnej kontroly v zmysle § 53 ods. 1 vety druhej, keďže administratívny poplatok nepredstavuje hlavný predmet plnenia úverovej zmluvy (hlavný predmet je poskytnutie úveru za úrok ako to vyplýva z § 497 Obchodného zákonníka), navyše nebol individuálne dojednaný (jeho výšku stanovil žalovaný bez možnosti ovplyvnenia žalobkyňou).

9. Pre posúdenie nároku žalobkyne na vydanie bezdôvodného obohatenia bolo potrebné vyhodnotiť úverovú zmluvu podľa zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy.

10. V zmluve absentovali náležitosti podľa § 4 ods. 2 písm. a), e), g) zákona č. 258/2001 Z. z., preto s poukazom na § 4 ods. 2 písm. g) posledná veta zákona č. 258/2001 Z. z. spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, pričom bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru by spôsobila absencia čo i len jednej z uvedených náležitostí

11. Žalobkyňa mala žalovanému vrátiť len sumu poskytnutého úveru t.j. 1.327,76 Eur a keďže doposiaľ zaplatila 4.702,72 Eur, žalovanému vzniklo bezdôvodné obohatenie vo výške 3.374,96 Eur.

12. V dôsledku späťvzatia žaloby čo do sumy 114,14 eur súd konanie zastavil postupom podľa § 145 ods. 2 Civilného sporového poriadku. Žalovanému uložil povinnosť vydať žalobcovi bezdôvodné obohatenie vo výške 3.260,82 eur.

13. Žalobkyňa sa o bezdôvodnom obohatení dozvedela v auguste 2016 od Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS od pani S.. Subjektívna premlčacia doba by uplynula v auguste 2018, pričom v rámci jej plynutia bola na súdu podaná žaloba.

14. Z prisúdenej istiny súd priznal aj úroky z omeškania s poukazom na § 517 ods. 1, 2 OZ. V danom prípade žalobca od žalovaného požadoval úroky z omeškania až od druhého dňa nasledujúceho po doručení žaloby t. j. od 19.01.2018.

15. Bezdôvodné obohatenie považoval súd za úmyselne získané žalovaným, preto objektívnu premlčaciu dobu ustálil súdu ako desaťročnú. Žalovaný má v predmete činnosti poskytovanie úverov, preto sa vyžaduje, aby dodržiaval príslušné právne normy, vzťahujúce sa na ich poskytovanie. Pokiaľ v úverovej zmluve neboli uvedené obligatórne náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, žalovaný si musel byť vedomý toho, že nebude môcť od žalobcu žiadať sporné poplatky a pre prípad, že tak urobí, bol so zákonnou sankciou uzročený. Na jeho strane šlo minimálne o nepriamy úmysel získať majetkový prospech. Keďže posledná úhrada bola vykonaná 19.10.2010 a až posledná úhrada predstavuje bezdôvodné obohatenie žalovaného, desaťročná premlčacia lehota uplynie až dňa 19.10.2020, pričom žaloba bola podaná na súd dňa 08.12.2017.

16. Pri vznesenej námietke právoplatne rozhodnutej veci súd konštatoval, že k zmluve o úvere boli žalobkyňou pripojené aj Všeobecné podmienky poskytnutia úveru, kde v bode 17 bola formulovaná rozhodcovská doložka, v ktorej je uvedené, že všetky spory, ktoré vzniknú zo zmluvy, vrátane sporov o jej platnosť, výklad, alebo zrušenie, budú riešené: a) pred Stálym rozhodcovským súdom zriadeným spoločnosťou Slovenská rozhodcovská, a.s. alebo po b) pred príslušným súdom Slovenskej republiky, ak žalujúca strana podá žalobu na tomto súde.

17. Prieskumom platnosti rozhodcovskej zmluvy súd zistil, že je spracovaná ako formulárová zmluva, žalobca nemal možnosť ovplyvniť jej obsah. V zmysle § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka sa nepovažuje za individuálne dojednanú, opak by musel preukázať dodávateľ, teda v danom prípade žalovaný. Navyše, v danom prípade si rozhodcovský súd podľa rozhodcovskej zmluvy vyberá sám žalovaný. Už táto okolnosť vyvoláva pochybnosti o nezáujatosti rozhodcovského súdu, keďže aj jeho činnosť má charakter podnikania. V tomto konkrétnom prípade bola vylúčená zásada ústnosti, rozhodcovský rozsudok bol vydaný bez vyjadrenia žalobcu. Jednoznačne možno dospieť k záveru o poškodení procesných práv spotrebiteľa, teda žalobcu, pretože rokovací poriadok príslušného rozhodcovského súdu znevýhodňuje spotrebiteľa oproti súdnemu konaniu. S doplnením geografickej neprijateľnosti miesta rozhodcovského konania a povinnosti spotrebiteľa podrobiť sa rozhodcovskému konaniu, ak ho vyvolal dodávateľ, vyhodnotil súd rozhodcovskú doložku ako neplatnú. Na jej základe vydaný rozhodcovský rozsudok je nutné považovať za nulité rozhodnutie - paakt, ktorý v žiadnom prípade nemôže predstavovať prekážku rozhodnutej veci.

18. O trovách konania bolo rozhodnuté podľa 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého strane, ktorá mala vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti strane, ktorá vo veci úspech nemala. Žalobca bol v konaní plne úspešný, preto má voči neúspešnému žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

III. Obsah odvolania žalovaného

19. Proti rozsudku podal odvolanie žalovaný, namietajúc, že súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Zo zmluvy o úvere nenastala ani jedna z foriem bezdôvodného obohatenia, ktorú stanovuje zákon. Žalobca plnil na základe platne uzavretej zmluvy o úvere, ktorá nebola nikdy právoplatne vyhlásená za neplatnú, rovnako tak právny dôvod na plnenie z tejto zmluvy o úvere nikdy neodpadol a majetkový prospech získal žalovaný z poctivých zdrojov. K bezdôvodnému obohateniu nedošlo a akýkoľvek nárok na jeho vydanie podlieha zákonnej objektívnej a subjektívnej premlčacej lehote. požadovaný nárok žalobcu zo zmluvy o úvere sa stal premlčaný v subjektívnej premlčacej lehote v celom rozsahu dňa

19.10.2012. Nakoľko posledná splátka premlčaná v subjektívnej premlčacej lehote bola uhradená dňa 19.10.2010. Žalobca svoj návrh na súde uplatnil až dňa 8.12.2017 po takmer siedmich rokoch, čo nie je sporné. Žalovaný má za to, že žalobcovi zo zmluvy o úvere subjektívna premlčacia lehota začala plynúť odo dňa 25.8.2006, vzhľadom k skutočnosti že od 25.8.2006 (uhradením istiny vo výške 1327,76 Eur) mal žalobca vedomosť bezdôvodnom obohatení, nakoľko žalovanému uhradil sumy nad rámec istiny, ktorým sa hradili úroky a poplatky. Skutočná vedomosť žalobcu o tom, kto na jeho úkor získal majetkový prospech a v akej výške predstavuje vedomosť o rozhodujúcich skutkových okolnostiach. Vedomosť o obsahu práva je ovládaná zásadou neznalosť práva neospravedlňuje. Navrhol napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, alternatívne zmeniť a žalobu v celom rozsahu zamietnuť. Uplatnil si náhradu trov konania, vrátane trov odvolacieho konania.

IV. Hodnotenie odvolacieho súdu

20. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní v zmysle ust. § 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) v zmysle ustanovenia § 470 ods. 1 a 2 CSP, vzhľadom na včas podané odvolanie (§ 362 ods. 1 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 378, § 379 a § 380 CSP, vec prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného je sčasti dôvodné.

21. Z vykonaného dokazovania súdom prvej inštancie je zrejmé, že medzi žalovaným ako veriteľom a žalobcom ako dlžníkom bola dňa 11.11.2005 pod č. 8460186 uzatvorená zmluva o úvere, na základe ktorej sa žalovaný ako veriteľ zaviazal poskytnúť žalobcovi úver v sume 1.327,76 Eur (40.000 Sk), pričom dlžník sa zaviazal zaplatiť veriteľovi sumu 2.589,13 Eur, t. j. istinu zvýšenú o poplatok 1.261,37 Eur. V zmluve je uvedené, že suma 2.589,13 eur (78.000 Sk) bude zaplatená v 12 splátkach po 215,76 eur (6.500 Sk).

22. Súd prvej inštancie správne posúdil uzavretú zmluvu ako spotrebiteľskú s náležitým odôvodnením svojho právneho záveru. Prieskumom obligatórnych obsahových náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere bolo zistené, že zmluva neobsahuje náležitosti vyžadované ust. § 4 ods. 2 písm. a), e), g) zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, v dôsledku čoho je potrebné považovať poskytnutý úver za bezúročný a bez poplatkov. Poskytnutá istina úveru činila sumu 1.327,76 eur a túto bol žalobca povinný dodávateľovi zaplatiť. Nárok na zaplatenie úrokov z úveru a súvisiacich poplatkov bol v rozpore so zákonom. Ak teda žalobca celkovo zaplatil žalovanému sumu 4.702,72 Eur, došlo na strane žalovaného k vzniku bezdôvodného obohatenia vo výške 3.374,96 eur, ktoré by mal žalovaný vrátiť žalobcovi v zmysle ust. § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

23. Vydanie bezdôvodného obohatenia je majetkovým plnením, ktoré podlieha plynutiu premlčacej doby. Jej márnym uplynutím dochádza k oslabeniu práva veriteľa, uplatnené právo sa stáva súdne nevyhmáhatelným. V priebehu konania žalovaný vzniesol námietku premlčania, nárok žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia považuje za premlčaný v trojročnej objektívnej premlčacej dobe, rovnako tak dvojročnej subjektívnej.

24. Vo vzťahu k počiatku plynutia subjektívnej premlčacej doby, odvolací súd odkazuje na svoju vlastnú rozhodovaciu činnosť, ktorú možno vyčítať napr. z uznesenia č. k. 24co/25/2017-126 zo dňa 30.01.2018, cit.:

„Zdá sa, že viaceré sudy posudzujú začiatok subjektívnej premlčacej doby už od času, kedy spotrebiteľ plní s odôvodnením, že má poznať právo, a preto už v tom čase sa spotrebiteľ dozvedá o bezdôvodnom obohatení. Odvolací súd sa s týmto názorom nestotožňuje. Každý je povinný poznať právo, no nikomu nemožno nanútiť povinnosť, aby to právo vedel aj správne aplikovať.“

Zákon pre začiatok plynutia subjektívnej premlčacej doby predpokladá to, kedy sa dotknutá osoba dozvedela o bezdôvodnom obohatení a kto ho získal. Nie teda čas, od kedy sa dozvedieť mala a mohla s poukazom na to, že mala poznať právo. Právny poriadok slova „vedieť mal a mohol“ pritom obsahuje v iných prípadoch, no na účely začiatku premlčacej doby ich nestanovil. Existuje preto obava, že nedôsledným výkladom zákonného termínu „dozvie“ sa, potiera rozdiel medzi objektívnou a subjektívnou dobou. Najzávažnejšie negatívne následky by nastali v prípade rozumovo menej vyspelých

osôb, ktorým by sa nanútila povinnosť poznať aplikáciu práva bez ohľadu na úroveň ich mysle.(OGH 3Ob592/77 „Na slabomyseľnosť podľa § 879 Abs 2 Z 4 ABGB je potrebný menší stupeň slabosti mysle ako taký, ktorý má za následok nesvojprávnosť.“)

Inými slovami povedané, nemožno prikázať všetkým bez rozdielu úrovne mysle byť „advokátom“, aj keď ani u advokátov nemožno vylúčiť, že sa o bezdôvodnom obohatení dozvedia až s odstupom času po vykonaní plnenia.

Relevanciu má teda to, od kedy sa dotknutá osoba dozvie, že plniť nemala a nie že plnila. Z nateraz zisteného skutkového stavu vyplýva, že žalobkyňa mala viacero úverov, že mala pochybnosti o korektnosti úveru a že s odstupom času po tom ako zaplatila sporné úroky, jej Združenie na podklade jej žiadosti poskytlo informácie o náležitostiach takýchto zmlúv a o rozhodnutiach súdov. Ako vyplýva z početných rozhodnutí súdov, pre začiatok plynutia subjektívnej doby je rozhodujúce poznanie skutkových okolností (ani nie tak právneho posúdenia), no okolností nie zo zmluvy, ale okolností z porušenia práva, v danom prípade z bezdôvodného obohatenia (okolnosť, že došlo k porušeniu zákona, o výške bezdôvodného obohatenia a príčinnej súvislosti medzi prvými dvoma okolnosťami). Zdá sa teda, že nepostačujú pochybnosti, ale „dozvedenie“ sa o skutkových okolnostiach bezdôvodného obohatenia.“

25. V prejednávanvej veci je nepochybné, že žalobca v čase úhrady poslednej splátky nemal vedomosť o tom, že žalovanému poskytuje i plnenia, na ktoré tejto strane sporu nárok nevznikol. Na to, aby sa spotrebiteľ skutočne dozvedel o bezdôvodnom obohatení, musel by skutočne vedieť, že v dôsledku nedodržania predpísaných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere je úver poskytnutý veriteľom bezúročný a bez poplatkov.

26. Skutočnú vedomosť o bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého úveru, ktorý založil na strane žalovaného vznik bezdôvodného obohatenia, žalobkyňa nadobudla až od Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS v auguste roku 2016, pričom tento okamih je zároveň okamihom počiatku plynutia subjektívnej premlčacej doby. Výklad, podaný žalovaným, popiera rozlišovanie objektívnej a subjektívnej premlčacej doby, počiatok ich plynutia stotožňuje. Žaloba bola podaná na súde v roku 2017, teda v rámci subjektívnej premlčacej doby, ktorá mala uplynúť až v auguste roku 2018. Uplatnená odvolacia námietka žalovaného z tohto dôvodu nebola opodstatnená.

27. Súd prvej inštancie vyslovil u žalovaného minimálne nepriamy úmysel získať od žalobcu bezdôvodné obohatenie, opierajúc svoj záver o predmet činnosti žalovaného, ktorý ho zaväzuje poznať predpisy z oblasti spotrebiteľského práva, rovnako tak právne následky, spojené s ich porušením. Správnosť tohto právneho záveru v preskúmanom prípade potvrdil už odvolací súd vo svojom uznesení č. k. 24Co/11/2018-147 zo dňa 13.12.2018, z ktorého cituje:

„Odvolací súd sa stotožňuje s právnym záverom súdu prvej inštancie o plynutí 10-ročnej objektívnej doby pre vydanie bezdôvodného obohatenia, vzhľadom na skutočnosť, že žalovaný poskytuje spotrebiteľské úvery v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti. V predmetnom právnom vzťahu vystupuje v pozícii profesionála, u ktorého je nevyhnutné prezumovať čo najvyššiu mieru znalosti spotrebiteľského práva. Žalovaný sa zodpovednosti za uzavretie imperfektnej zmluvy nemôže zbaviť ani poukazom na „ignorantia iuris non excusat“ (neznalosť zákona neospravedlňuje) uplatnením jeho dôsledkov v neprospech žalobkyne. Ak žalovaný ako subjekt dlhodobo pôsobiaci na finančnom trhu, v rozpore so zákonom nedodrží predpísané náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere či použije neprijateľnú zmluvnú podmienku, jeho konanie nemožno hodnotiť inak ako konanie zamerané na získanie bezdôvodného obohatenia plnením bez právneho dôvodu, minimálne s nepriamym úmyslom získať majetkový prospech. Je skutočne veľmi ťažko uveriť, aby žalovaný nemal vedomosť o tom, čo môže spôsobiť uzavretím zmluvy bez uvedenia obligatórnych obsahových náležitostí a pre prípad, že sa tak stane, že s tým nebol uzročený. Záver o potrebe aplikácie trojročnej objektívnej premlčacej doby upravenej v ustanovení § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka preto nemá oporu vo vykonanom dokazovaní.“

28. Súd prvej inštancie viazal počiatok plynutia objektívnej premlčacej doby na moment úhrady poslednej splátky úveru, ktorá bola uskutočnená 19.10.2010. S týmto spôsobom aplikácie ust. § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka sa odvolací súd nestotožňuje. Bezdôvodné obohatenia na strane žalovaného vznikalo každou jednotlivo uskutočnenou splátkou na rámec poskytnutej istiny úveru.

29. Z prehľadu splátok úveru vyplýva, že žalobkyňa preplatila istinu úveru už v auguste roku 2006. Bezdôvodné obohatenia v takomto prípade možno priznať len z úhrad, uskutočnených za posledných desať rokov spätne, odo dňa podania žaloby na súd, t.j. od 08.12.2007. Sčítaním jednotlivých splátok úveru za rozhodné obdobie dospel odvolací súd k celkovej sume bezdôvodného obohatenia, ktorú možno žalovanému po vznesenej námietke premlčania priznať, vo výške 1.719,05 eur, spolu s úrokom z omeškania odo dňa 19.01.2018, v súlade so žalobným petítom žalobcu.

30. Za daného stavu odvolací súd zmenil napadnutý rozsudok vo výroku II. postupom vyplývajúcim z ust. 388 CSP

31. V prevyšujúcej časti je nárok žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia premlčaný a z tohto dôvodu odvolací súd žalobu v tejto časti zamietol.

32. Vychádzajúc z obsahu odvolania žalovaného, ktorý napadol rozsudok v celku, odvolací súd vzal do úvahy všetky výroky, vydané v neprospech žalovaného. Argumentácia, spochybňujúca vecnú správnosť výroku rozsudku o určení zmluvnej podmienky v zmluve o úvere za neprijateľnú, v odvolaní absentuje. Každopádne, odvolací súd sa stotožnil s právnym záverom súdu prvej inštancie o neprijateľnosti dohodnutej zmluvnej podmienky, ako aj jeho odôvodnením. Neprijateľnosť poplatku za poskytnutie úveru, spôsobom akým je uvedený vo vyhlásenej zmluvnej podmienke bol súdmi opakovane určený za neprijateľný. (napr. rozsudok Okresného súdu Prešov sp. zn. 9C 109/2016, sp. zn. 12C 489/20156, sp. zn. 16Csp 35/2016, sp. zn. 7C 232/2015, sp. zn. 10C 426/2015, sp. zn. 29Csp 35/2016, rozsudok Okresného súdu Bardejov sp. zn. 4C 31/2013, rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 11Co 56/2016, sp. zn. 19Co 89/2017, sp. zn. 2Co 31/2017, rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 13Co 10/2016, sp. zn. 13Co 48/2016.) V preskúmanom prípade do popredia vystupuje skutočnosť, že spotrebiteľ bol zároveň nútený uznať svoj dlh voči dodávateľovi, so všetkými právnymi následkami s tým spojenými, čo vecnú správnosť napadnutého rozsudku len potvrdzuje a zvyrazňuje.

33. Z dôvodu vyššie uvedeného odvolací súd potvrdil napadnutý rozsudok v jeho výroku III. ako vecne správny postupom vyplývajúcim z ust. § 387 ods. 1 CSP.

34. O trovách konania rozhodol súd v zmysle ust. § 255 ods. 2 CSP v spojení s ust. 256 ods. 1 CSP. Žalobca vzal žalobu čiastočne späť bez udania dôvodu, preto sa mu pričíta procesné zavinenie zastavenia konania pri súčasnej povinnosti nahradiť trovy konania protistrane. V ostatnom rozsahu bol žalobca úspešný čo do zaplatenia sumy 1.719,05 eur z celkovo uplatnenej sumy vo výške 3.260,82 eur. Uvedené predstavuje úspech žalobcu v rozsahu 53% a neúspech v rozsahu 47%. Pri súčasnom zohľadnení 3,5% rozsahu procesného zavinenia zastavenia konania žalobcom, možno dospieť k záveru, že sporové strany boli rovnako úspešné v konaní, preto odvolací súd vyslovil, že žiadna zo sporových strán nemá nárok na náhradu trov konania.

35. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd v zmysle ust. § 255 ods. 1, 2 v spojení s ust. § 396 ods. 1 CSP. Žalovaný bol v odvolacom konaní úspešný čo do rozsahu 47% uplatneného nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia. Rozsah, v akom rozsudok napáda, nešpecifikoval, odvolací súd preto preskúmal aj správnosť výroku o určení neprijateľnej zmluvnej podmienky. V tomto rozsahu bol úspešný žalobca, tomu však v priebehu odvolacieho konania trovy nevznikli, ich náhradu mu preto priznaná nebola.

36. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona číslo 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov § 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolaateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 CSP v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).